

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. november 2010
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Rikke Ørum Petersen
Sagsnr.: 2010-0030-0105
Dok.: 17485

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 197 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Benny Engelbrecht (S).

Lars Barfoed

/

Anne Kristine Axelsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 197 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan det var muligt for Tinglysningsretten på et fagligt og objektivt grundlag på forhånd at skelne mellem såkaldte massekonverterings- og haste sager.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Domstolsstyrelsen, hvortil jeg kan henholde mig:

”Tinglysningsretten har til Domstolsstyrelsen oplyst, at retten i indkøringsperioden modtog så mange store samlede fremsendelser af papirpantebreve til konvertering fra pengeinstitutterne (op til ca. 400-500 pantebreve i én forsendelse), at der langt overvejende måtte være tale om massekonverteringer. Konverteringsanmodninger fra pengeinstitutter blev derfor betragtet som massekonverteringer, medmindre

1. anmodningen på forsiden var påført ordet "haster", eller
2. anmodningen på forsiden indeholdt en konkret begrundelse om sammenhæng med dokumenter, der afventede tinglysning, eller det i øvrigt af forsiden fremgik, at konverteringen havde sammenhæng med en aktuel transaktion, f.eks. en lånesag.

Disse to kategorier blev sammen med anmodninger fra alle andre aktører, herunder f.eks. advokater og ejendomsmæglere, anset for hastende og behandlet i løbet af nogle få dage.

Tinglysningsretten benyttede således de oplysninger, som pengeinstituttet havde valgt at anføre som grundlag for sorteringen, der kun omfattede konverteringsanmodninger fra pengeinstitutter og et enkelt pantebrevsselskab.